

Så skal jeg i øvrigt kvittere for hr. Thor Pedersens beskrivelse af De Radikales helteroller. Sagen om moms-kredit har vi jo haft oppe flere gange af gode grunde, og ja, der er vi blevet klogere. Jeg synes da egentlig også – nu hvor hr. Thor Pedersen forsøger at stille det her med »på den ene side og på den anden side« i et ugunstigt skær, som jeg fornemmede tonen i hr. Thor Pedersens indlæg – at det er regulært nok at sige, at hvis der er noget, der ikke har fungeret efter hensigten, så er vi også parat til at kigge på det igen. Det tilsagn gav jeg allerede i foråret, da vi havde et par store debatter, hvor fru Fischer Boel og hr. Hovmand også rejste sagen. Det er så det, der er ved at ske nu. Det synes jeg da egentlig er meget sympatisk.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Da regeringen fremsatte sit finanslovsforslag, kritiserede vi det for at være alt for lidt, hvad angår mere velfærd, for at være alt for lidt, hvad angår at give noget til dem i samfundet, der har mindst at leve for. Og når det, regeringen lægger frem, er så snævert, er det blandt andet, fordi den af egen fri vilje har pålagt sig en grænse, der hedder, at de offentlige udgifter kun må stige med 1 pct. om året.

Jeg ved ikke, hvor man har den der idé fra, at aktiviteten ikke må være større. Den samfundsøkonomiske udvikling er jo på mere end det dobbelte, og der er selvfølgelig plads til at kunne udvide også velfærden med det samme som resten af økonomien, som alle de, der er i arbejde, som alle de, der er en del af samfundsøkonomien i øvrigt, oplever. Det kan man selvfølgelig også tilbyde og burde kunne tilbyde almindelige mennesker, som er afhængige af pension, dagpenge, af den velfærd, som vi yder solidarisk her i samfundet.

Det er også sådan, at selv om der er store velfærdshuller, og det må også regeringen indrømme, så fremsætter man alligevel et finanslovsforslag – der er ikke mange, der har lagt mærke til det – som i virkeligheden indeholder mindre statslig aktivitet end det, man har i det indeværende år, altså en begrænsning af, hvad vi har råd til over for borgerne. Jeg forstår det ikke. Jeg synes, at det er forkert. Der er et enormt overskud, og alligevel siger man, at nu skal vi bruge mindre i 2002, end vi regner med at bruge i 2001.

Det er selvfølgelig også derfor, at jeg er dybt, dybt uenig med økonomiministeren, når hun her i dag til en avis siger, at hvis man laver en finanslov med al for meget velfærd finansieret af f.eks. olieindtægter ude fra Nordsøen, så bliver det nødvendigt med en efterfølgende kartoffelkur. Jeg har tidligere i debatten sagt, at skulle det komme på tale at lave en kartoffelkur efter denne her finanslov, som vi håber kommer på plads i en fornuftig ramme, så bliver det i hvert fald uden Enhedslisten. Vi er selvfølgelig ikke – det kan man jo sige sig selv – den ene dag med til at lave en god finanslov for så efter valgdatoen at komme og sige, at nu laver vi en kartoffelkur. Jeg ved ikke, hvad økonomiministeren tænker på, men det bliver i givet fald uden os.

Vi er altså ikke bare politisk uenige med økonomiministeren på det punkt. Hvis man tager de nationaløkonomiske briller på og kigger, er der så overhovedet brug for sådan en melding som den, vi ser i dagens presse? Det er der ikke. Danmark er jo ikke på vej til at blive overophedet økonomisk. Faktisk er det sådan, at den vækst i økonomien, man regner med i år, og den vækst i økonomien, man regner med næste år, er lav. Begge år ligger lavere end noget andet år, siden regeringen kom til i 1993.

1993 var ringe. Derefter er det gået bedre, men det, der nu lægges op til, er ringere. Der er ikke noget, der tyder på, at økonomien er ved at brænde sammen. Og i modsætning til 1993 er der i dag et stort overskud på statsbudgettet. Der er stort overskud på betalingsbalancen. Der er stort overskud på handelsbalancen. Der er flere i arbejde, ikke nok, men dog flere i arbejde end der var dengang. Virksomhederne har enorme overskud. Der er ikke noget, der tyder på, at vi er ved at komme i en situation, hvor vi skal til at stramme op økonomisk. Det er ren ideologi. Det er en ideologi, jeg er uenig i. Det er en ideologi, som ikke kan begrundes i de nationaløkonomiske tal, de regnskabstal, som vi har liggende foran os.

Når man så siger, man har en stram økonomi, og at der ikke er råd til så meget velfærd, så må man jo undre sig, når vi ser, hvad der er råd til. Ja, så er der råd til for 4 mia. kr. flere motorveje. Så er der råd til at putte et par milliarder mere i EU. Jeg forstår ikke prioriteringen.

Det er derfor, vi har været afvisende over for det, der er blevet lagt frem. Men vi har da også sagt, og det vil jeg også gerne sige her i dag, at vi da har været tilfreds med, at regeringen har lyttet til den kritik, Enhedslisten har fremført om,